

Urtouring i Sachsen

ETT ÄVENTYR BLAND VINER, KLOCKOR OCH GLASBRUK.

Med kosan ställd mot det gamla DDR och det vackra Sachsen fick vi en resupplevelse fylld av ett barockt möte mellan då och nu. En av hållpunkterna var tids nog ett ur-museum.

Text och foto: Klas Arvidsson, Peter Strandman

Den första känslan som infinner sig är ett visst mått av vemod. För bara en liten stund sen var här fullt av liv och rörelse. Nu står bara två ensamma GS:ar kvar på hotellets parkering. Niklas, Linus, Ola och alla våra andra vänner från fabriksresan har vänt tillbaka till Sverige. Men vi (Klas Arvidsson och Peter Strandman) vänder istället våra hojar söderut. Varför inte förlänga resan med en vecka och utforska mer av Tyskland när vi ändå är här? Vårt huvudmål är Sachsen, det vill säga det sydöstra hörnet av Tyskland, ner mot gränsen

till Tjeckien. Humöret stiger snabbt längs vägen söderut, lika snabbt stiger temperaturen.

När vi anländer vår första destination, Radebeul utanför Dresden, visar termometern 28 grader. Förutsättningarna för att prova kallt vitt vin kunde med andra ord inte vara bättre och efter ett snabbt klädombyte letar vi oss upp för sluttningarna till närmaste vingård, Drei Herren, där vi beställer in vårt första vinprov – en välkyld torr Riesling från 2014.

Men låt oss för en stund lämna det där immigt kalla glaset med ädel druvmust på vingårdens uteservering

Somliga väljer att göra utflykt till Schloss Moritzburg med buss, i det här fallet i en gammal Schweizisk Saurer.

Utbudet av godsaker är idag antagligen inte alls vad det var under DDR-tiden.

Klas konstaterar nöjt att renoveringen av Schloss Moritzburg är färdig och väl värt ett fotostopp.

”Massor av kurvor och billiga, trevliga hotell gör det till ett populärt mål för bikers från hela norra Europa.”

för att först kika närmare på det område vi besöker.

Radebeul är en välmående förort strax öster om Dresden. Pampiga och välunderhållna villor trängs längs sluttningarna som högre upp övergår i vinodlingar. Vi befinner oss nu i stort sett mitt i Sachsen. Som begrepp har Sachsen anor tillbaka till medeltiden men dess nuvarande geografiska gräns fick det först vid återföreningen 1990.

Regionen är nerlusad med gamla slott och borgar som vittnar om dess rika historia styrd av kungar och hertigar. Ett av de vackraste slotten

är nyrenoverade Schloss Moritzburg strax norr om Radebeul. Dresden är regionens huvudstad men vi passerar under vår resa endast igenom staden.

Åter till glaset med vin som vid närmare provsmakning visade sig vara en tämligen slätstruken Riesling. Enligt vår guide var tydligen 2014 ett tuft år för just denna druva. Istället går vi på en Grauburgunder (Pinot gris) som redan efter ett snabbt sniffande och en första klunk visar upp en betydligt roligare samt mer komplex smak och doft. Dags att beställa in något att äta. Vi blir rekommenderade en perfekt tillagad och otroligt mörk bit fläskkött

med en tillhörande sallad på tomat och oliver. Förvånansvärt lätt och elegant för att vara tysk matlagning. Grauburgundern passar perfekt till med sina fruktiga toner.

Under vår vistelse hinner vi med ytterligare två vingårdar och upptäcker att de alla är duktiga på att servera god mat, att kvaliteten på vinerna är blandad och att Traminer funkalar väldigt bra till ost. Vi fyller väskorna med några souvenirer från två av tillverkarna som får omdömet med beröm godkänt.

Under söndagen blir det en dagstur i området öster/söder om Dresden. Ett böljande landskap med svepande kurvor övergår efter några mil och halvdussinet hårnålskurvor i djupa, lummigt gröna raviner.

Vi har nu kommit in i nationalparken Sächsishe Schweiz. Här följer vägen samma rytm som det vattendrag som porlande tar sig fram genom den spännande vegetationen.

En smalspårig spårvagn skramlar oväntat fram längs ena sidan av vägen och binder samman de små orterna längs ravinen. Överallt ser vi vandringssugna människor ute på söndagspromenad.

Färden går vidare söderut över floden Elbe där borgen Königstein högt uppe på en klippa vakar över området. Vår rutt leder via ytterligare någon mil väg med underhållande upp och ner, höger och vänster, fram till staden Glashütte. Orten är känd för sina klocktillverkare och vi tittar in på det söndagsöppna Deutsches Uhrenmuseum. Redan på mitten av 1800-talet startade här Ferdinand Adolph Lange, och flera andra samtidigt med honom, urtillverkning. De drev även på grundandet av en urmakarskola i staden och det är i den numer stängda skolans lokaler som museet sedan 2008 är inhyst i.

Klockföretagen i Glashütte har haft en tuff tillvaro. Antingen har det kommit krig eller depression emellan eller så staten har helt enkelt konfiskerat verksamheten och ryssarna snott ritningarna. Sedan 90-talet har de dock byggt upp verksamheten igen och idag är ett antal klockmärken verksamma i staden. Dock är det bara de två toppmärkena Glashütte Original samt A. Lange & Söhne som tillverkas helt och hållet i Glashütte medan de mindre exklusiva märkena från orten får sina urverk från andra leverantörer.

Vill man ha en klocka från A. Lange & Söhne får man räkna med priser motsvarande en F 800 R upp till långt mycket mer än vad en fullutrustad K 1600 GTL kostar!

Man kan dock inte annat än bli imponerad av all finmekanik, vackra material och detaljarbete. Ett fabriksbesök hade varit riktigt spännande men då det är söndag fick vi istället bege oss tillbaka till Radebeul.

Tiden har dock inte stått stilla under vår rundvandring på museet utan när vi kommer ut har ett regnoväder dragit

En ukrainatillverkad ZAZ-968M tycks med värdighet ha överlevt sovjetimperiet.

En hjoftfilé med kantareller och spätzle sitter fint efter en dag med sköna kurviga vägar

in och vi får skynda oss på med ytterkläderna för att inte bli genomblöta.

Nu åker vi vidare västerut mot Plauen. Ett genomgående intryck från vår färd i forna DDR är kontrasterna mellan gammalt och nytt, nergånget, förfallet, till och med övergivet och omsorgsfullt renoverat samt kärleksfullt ompysslat.

Ultramoderna parker med solfångare blandas med små stånd vid vägen där man kan köpa en påse potatis, frukt, tomater eller ägg och betala genom att lägga pengarna i en burk.

Trafiken som ibland i de västra delarna kan uppfattas som väl tät och intensiv är i de östra delarna betydligt glesare och vi har ofta vägarna helt för oss själva. Östtyskland hade trots allt bara 16 miljoner invånare vid återföreningen att jämföra med Västtysklands 63 miljoner!

Plauen ligger allra längst västerut i Sachsen, precis vid gränsen till väst.

Dess läge gjorde att staden under DDR-tiden förde en tynande tillvaro och mest fungerade som bas för östtyska och sovjetiska trupper. Att staden under de sista dagarna av andra världskriget dessutom till 75 procent bombades sönder hjälpte säkert inte

Peter kollar in statusen på druvorna. Dags för skörd?

till. Idag är det dock full fart här och staden har efter återföreningen blomstrat upp med en riktigt trevlig stadskärna. Väl värt ett besök.

Sista anhalt på vår färd blir alltid lika trevliga Harz-området precis på gränsen mellan öst och väst.

Bara 35 mil söder om Kiel ligger det för oss i södra Sverige perfekt till för en kortare semester. Massor av kurvor och billiga trevliga hotell gör det till ett

populärt mål för bikers från hela norra Europa.

Vi summerar vår resa och konstaterar att vi under våran vecka fått en fantastisk blandning av underhållande MC-vägar, kultur, historia, kulinariska upplevelser och gott vin. Området kan starkt rekommenderas som ett alternativ till till exempel Mosel och Rhendalen. ■

En kvällspromenad i Plaueus trevliga centrum rekommenderas.